

Č. 5051.

Vojenské věci. — Administrativní řízení: * Ve sporech o náhradu z důvodu přechodného ubytování vojska jde podle § 20 ubyt. zák. z r. 1879 pořad instanční až k mno.

(Nález ze dne 26. října 1925 č. 428).

Věc: Heřman Z. v P. proti zemské správě politické v Praze o náhradu škod z přechodného ubytování vojska.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: St-1 vznesl na politický úřad nárok na náhradu škod, které bylo způsobeny přechodným ubytováním vojska na jeho domě v J. Osp rozhodujíc v základě § 20 ubyt. zákona z 11. června 1879 č. 93 ř. z. nárok ten neuznala, a rekurs st-1ův byl zsp-ou nař. rozhodnutím zamítnut, při čemž podotknuto, že rozhodnutí to jest považovati po rozumu § 25, odst. 2 zák. ze 13. května 1924 č. 118 Sb. za konečné.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí nss uvážil:

Předmětem rozhodování byl nárok z přechodného ubytování vojska v míru. § 20 cit. zákona z r. 1879 prikazuje rozhodování ve sporech vzniklých z ubytování vojska politickým úřadům zprávním, v poslední instanci min. zemské obrany. Pořad instanční není tu výslovně omezen, je tedy zásadně přípustný postup až k poslední instanci, t. j. k ministerstvu. Na tomto stavu nezměnilo se nic ani zákonodárstvím republiky, leda že na místo min. zem. obrany nastoupilo podle zák. z 2. listopadu 1918 č. 2 Sb. mno, které podle § 2 zák. z 31. března 1920 č. 218 Sb. ve věcech ubytování vojska rozhoduje v dohodě s min. vnitra.

Žal. úřad pokládá svoje rozhodnutí za konečné vzhledem k ustanovení odst. 2 § 25 ve znění zák. z 13. května 1924 č. 118 Sb. Při tom však přehlíží, že tento zákon neupravuje všeobecně instanční pořad ve věcech ubytovacích, nýbrž obsahuje pouze novelisaci § 25 ubyt. zákona z r. 1879 o přidělu bytů vojenským gážístům při trvalém ubytování a v čl. II. ustanovení o přidělu jednotlivých částí bytu a jiných místností vhodných neb potřebných k obývání; omezení instančního pořadu pro tyto záležitosti odchylkou od zásady § 20 ubyt. zákona zde stanovená jsou tedy normou vyjímečnou a nelze jich na řízení v ostatních ubytovacích záležitostech rozšiřovati (srv. zd. nálezy Boh. 4659 a 4816 a.d.m.).

Poučení připojené k nař. rozhodnutí toho obsahu, že jde o rozhodnutí konečné, je tedy nesprávné. Poněvadž tímto nesprávným poučením strana svedena byla k tomu, že podala do rozhodnutí přímo stížnost na nss, ač instanční pořad, jak to žádá § 5 zák. o ss, není vyčerpán, musil nss k této vadě přihlížeti z moci úřední a nař. rozhodnutí v základě § 6/2 o ss zrušiti.

Č. 5052.

Váleční poškození: * Za prothesy, které úřad bez výhrady a podmínky válečnému poškození zadarmo udělil, nemůže žádati ná-